

- 2) Czy zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dyrektywa 2012/34 wiąże České dráhy a. s. jako państwo w szerszym znaczeniu? Czy jednostki mogą powoływać się wobec spółki České dráhy a. s. na bezpośredni skutek dyrektywy odmiennie transponowanej lub nietransponowanej do prawa krajowego?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/EU 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

**Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-189/19, Maena Haikal /
Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 lutego 2021 r. przez Maena Haikala**

(Sprawa C-113/21 P)

(2021/C 148/13)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maena Haikal (przedstawiciel: adwokat S. Koev)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Przyjęcie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna w całości, a także uznanie za zasadne wszystkich przedstawionych w niej zarzutów;
- Stwierdzenie, że zaskarżone orzeczenie Sądu podlega uchyleniu w całości;
- Stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w części, w której środki te dotyczą Maena Haikala;
- Stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 (¹) z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 (²) w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w części, w której środki te dotyczą Maena Haikala;
- Stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w części, w której dotyczy ona Maena Haikala;
- Stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/798 (³) z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w części, w której dotyczy ono Maena Haikala;
- Obciążenie Rady Unii Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, wydatkami, honorariami i pozostałymi kosztami związanymi z obroną strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

1. Błąd przy stosowaniu prawa przez Sąd, ponieważ przyjął on, że Rada prawidłowo zastosowała domniemanie, iż skarżący jest znanym biznesmenem, prowadzącym działalność w Syrii – mając na względzie, że wspomniane domniemanie jest pozbawione podstawy prawnej i nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego w prawie celu.
2. Naruszenie zasady proporcjonalności – art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Naruszenie zasad dowodowych ze względu na brak dowodów odnoszących się do stosowania wspomnianego domniemania, a także do wyłączenia stosowania art. 27 ust. 3 oraz art. 28 ust. 3 decyzji 2013/255, zmienionej decyzją 2015/18364.
4. Błąd w ocenie, co potwierdzają akty Unii, na mocy których wykreślono nazwisko skarżącego z wykazu sankcji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 181, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. 2012, L 16, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2019, L 132, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2021 r. – Komisja Europejska / Irlandia

(Sprawa C-125/21)

(2021/C 148/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Tomkin i S. Grünheid, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, a w każdym razie nie przekazując tych przepisów do wiadomości Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 29 ust. 1 i 2 tej decyzji ramowej;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 29 ust. 1 i 2 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW państwa członkowskie podejmą niezbędne środki mające na celu wykonanie przepisów decyzji ramowej do dnia 5 grudnia 2011 r. i przekazanie ich do wiadomości Komisji.

Komisja uważa, że Irlandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 29 ust. 1 i 2 decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW, nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do decyzji ramowej, a w każdym razie nie przekazując tych przepisów do wiadomości Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U 2008, L 327, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2021 r. – Komisja Europejska / Irlandia

(Sprawa C-126/21)

(2021/C 148/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Tomkin i S. Grünheid, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia